

LAKAP TAKMAK

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

lakap takmak Deyim bir kimseye onun bir özelliğini belirtecek bir ad vermek.

ATASÖZLERİ VE DEYİMLER SÖZLÜĞÜ

1 (ل ق ب) + 1 (ن ب ز)

ad takmak Deyim 1) adlandırmak; **2)** alay etmek veya övmek amacıyla lakap takmak.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

Ey iman edenler! Bir topluluk diğer bir topluluğa **kulp takmasın**. Belki onlar kendilerinden daha hayırlı olurlar. Kadınlar da kadınlara (**kulp takmasın**.) Belki onlar kendilerinden daha hayırlı olurlar. Birbirinizi **hor görmeyin** ve birbirinize kötü **lakap takmayın**. İmandan sonra fâsıklık ne kötü addır! Kim tövbe etmezse işte onlar zalimlerin kendileridir. **49/HUCURAT-11**

Râgıb el-İsfehânî'nin **el-Müfredât fî Garîbi'l Kur'ân** eserinde;

L-k-b - ل ق ب

لَقَب Bir insanın birinci ismi dışında kendisiyle çağrıldığı diğer bir isimdir. Bunda özel isimlerden farklı olarak manası baz alınır. Lakapta mana esas alındığından şair şöyle demiştir:

إِلَّا وَمَعْنَاهُ إِنْ فَتَشْتَفِي لِقَبِهِ *** وَقَلَّمَا أَبْصَرْتَ عَيْنَاكَ ذَا لَقَبٍ -410-

410- Her ne zaman gözlerin bir **lakap** sahibini görürse onun manasını mutlaka lakabında aramalısın.

Lakaplar iki çeşittir. Bir kısmı onurlandırma, saygı ve büyüklük manasını taşır. Hükümdarların lakapları gibi. Diğer bir kısmı ise, kınama, kötüleme ve aşağılama manasındadır. Yüce Allah'ın şu sözünde bu ikinci anlamı kastedilmiştir: **وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ** birbirinizi **kötü lakaplarla** çağırmayın; imandan sora fâsıklık ne kötü bir isimdir! (49/Hucurât 11).